

बलवि

बलभद्रा, स्त्री, कुमारी। त्रायमाणा। इति

मेदिनी। दे, २८४। (अस्याः पन्थायौ यथा,—

“बलभद्रा त्रायमाणा त्रायन्ती गिरिसालुजा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

बलभद्रिका, स्त्री, (बलभद्रैव। बलभद्रा + स्वार्थे

कन्। कापि अत इत्वम्।) त्रायमाणा। इत्य-

मरः। २। ४। १५० ॥

बलरामः, पुं, (राम + भावे घञ्। बलेन रामो

रमन् यस्त्व।) बलदेवः। यथा,—

“बलरामानुजः श्रीमान् गजेन्द्रस्तपादकः ॥”

इति नारदपञ्चरात्रे चतुर्थेऽर्चायः ८ अध्यायः ॥

अस्य ध्यानम्।

“अन्तरे दिव्य उद्याने हरिचन्दनसंज्ञके।

तत्राधस्तात् खर्बपीठे विचित्रे मणिमण्डपे ॥

तन्मध्ये मणिमणिश्रृङ्गद्विचिंहासनोज्ज्वले।

तत्रोपरि च रेवत्या सङ्कर्षणहलायुधम् ॥

इन्द्रस्याभयानन्तमभिन्नगुणरूपिणम्।

शुद्धस्मटिकसंकाशं रक्ताम्बुजदलेक्षणम् ॥

नीलवेलघरं स्निग्धं दिव्यगन्धानुलेपनम्।

कुण्डलाग्रिसदृगुणं दिव्यमृगाम्बरसज्जम् ॥

मधुपाने सदासक्तं मदावृषितलोचनम्।

सुवर्णं दक्षिणे पाणौ बलरामं सदा स्मरेत् ॥”

इति कश्चिन्नित्यः ॥

बललः, पुं, (बलं लातीति। बल + ला + क।)

बलरामः। इत्यमरटीकायां भरतः ॥

बलवत्, अ, (बलमस्यास्तीति। बल + मतुप्। मस्य

वः।) अतिशयम्। इत्यमरः। ३। ४। ११ ॥ (यथा,

श्राकुन्तले प्रस्तावनायां सूत्रधारस्तोक्तिः।

“बलवदपि श्रितितानामात्मन्यप्रत्ययं चेतः ॥”)

बलवान् [त्], जि, (बलमस्यास्तीति। बल +

मत्तुप्। मस्य वः।) बलविशेषः। तत्पण्यायः।

मांसलः २ अंशलः ३। इत्यमरः। १। ६। ४४ ॥

वीर्यवान् ४ बली ५। इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, मनुः १। ७६।

“आकाशात्तु विकृन्वाणात् सर्वगन्धवहः शुचिः।

बलवान् जायते वायुः स वै सशृङ्गो मतः ॥”)

बलवर्द्धिनी, स्त्री (बलं वर्द्धयतीति। बल + वृद्ध् +

णिनिः। डीप्।) जीवकौवधिः। इति जटाधरः ॥

बलविन्यासः, पुं, (बलानां सेनानां विशेषेण

दुर्मैदलेन न्यासः स्थापनम्।) युद्धार्थं सेनस्य

देशविशेषे विभज्य दुर्लक्षलनिमित्तं स्थापनम्।

तत्पण्यायः। अहः २। इत्यमरः। २। ८। ७६ ॥

(बलविन्यासात् मकरपद्मादिभेदात् बहवः।

तत्र सन्निपतो मनुना युद्धयात्रार्थं केचि-

न्निर्दिष्टाः। यथा, मानवे। ७। १८७—१८९।

“दृक्क्यूहेन तन्मार्गं ग्रायात्तु शकटेन वा।

वराहमकराभ्यां वा सूच्या वा गारुडेन वा ॥

यतश्च भयमाशङ्कत् ततो विस्तारयेद्बलम्।

पद्मेन चैव क्यूहेन निविशेत् सदा खयम् ॥

सेनापतिबलाध्यक्षौ सर्वदिक्षु निवेशयेत्।

यतश्च भयमाशङ्कत् प्राचीं तां कल्पयेद्दिशम् ॥

गुल्माच्च स्थापयेदाम्नात् कृतसंज्ञान् समन्ततः।

बला

स्थाने युद्धे च कुशलानभौकनविकारिणः ॥

संहतान् योधयेदस्यान् कामं विस्तारयेद्बलम्।

सूच्या वज्रेण चैवैतान् क्यूहेन क्यूह्य योधयेत् ॥”)

बलसूदनः, पुं, (बलं तन्नाम्ना प्रसिद्धं असुरं

सूदयतीति। बल + सूद + लु।) इन्द्रः।

इति हलायुधः ॥ (यथा, देवीभागवते। ५। ३। १३।

“नोचेद्वर्चं यद्वायाय युद्धाय बलसूदन ॥”

विष्णुः। इति देवीपुराणे ४७ अध्यायः ॥)

बलस्थितिः, स्त्री, (बलानां स्थितिरवस्थानं यत्र।

अभिधानात् स्त्रीत्वम्।) शिविरम्। इति

त्रिकाण्डशेषः ॥

बलहा, [न्], पुं, (बलं सामर्थ्यं हन्तीति। बल +

हन् + क्तिप्।) क्षत्रा। इति शब्दरत्नावली ॥

(बलं तन्नामानमसुरं हन्तीति। इन्द्रः ॥ पर-

बलविनाशके, जि। यथा, हरिवंशे। ११०। ४२।

“तत्राहं युध्यमानस्तु भ्रातास्य बलहा बली।

स्थितो ममाग्रतः शूरो गदापाणिर्हलायुधः ॥”)

ब(व)ला, स्त्री, (कार्यकारित्वेन बलमस्यस्याः।

बल + अर्थे आद्यच् ततटाप्।) क्षुपविशेषः।

बाला इति वाङ्मयाणां इति भाषा। तत्पण्यायः।

वाक्यालकः २। इत्यमरः। २। ४। १०७ ॥ समङ्गा ३

ओदनिका ४ भद्रा ५ भद्रोदनी ६ खरका-

टिका ७ कल्याणिनी ८ भद्रबला ९ मोटा १०

पाटी ११ बलाढ्या १२। इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीतपाकी १३ बाल्या १४ वाटी १५ विनया १६

वाक्याली १७ वाटिका १८। इति शब्दरत्ना-

वली ॥ अपि च।

“वाक्यालको वाक्यपुष्पी समीपा विलला बला।

श्वेतवाङ्मयाणां इति भाषा ॥

अथप्रोक्ता त्वतिबला पीतपुष्पी महाबला।

पीतवाङ्मयाणां ॥” इति रत्नमाला ॥ अस्या

गुणाः। अतितत्त्वत्वम्। मधुरत्वम्। पिताति-

सारनाशित्वम्। बलवीर्यप्रदत्वम्। पुष्टिकफ-

रोधविशोधनञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥ अथ

बलाचतुष्टयनामादि।

“बला वाक्यालिका वाक्या सेव वाक्यालिकोऽपि च।

महाबला पीतपुष्पा सहदेवी च सा स्मृता ॥

ततोऽन्यातिबला अथप्रोक्ता कट्टिकायह।

गङ्गायकी नागबला भद्रा हस्ता गवेधुका ॥

बलाचतुष्टयगुणाः।

बलाचतुष्टयं शीतं मधुरं बलकान्तिहृत्।

स्निग्धं ग्राहि समीरासपितासूतनाशनम् ॥

बलामूलवचस्त्र्यं पीतं सचोरशर्करम्।

मृत्रातिवारं हरति दुष्टमेतन्न संशयः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

“स्निग्धाया बला हस्या ग्राहिणी वात-

पित्तजित् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

(विद्याविशेषः। सा च ब्रह्मणः सुता। विद्या-

मित्रेण रामाय प्रदत्ता। अस्याः प्रभावात्

सुधाटन्नादिजनितकेशो न भवेत्। यथा, रामा-

यणे। १। २२। ११—२२।

बलाका

“अथर्ह्योजनं गत्वा सरया दक्षिणे तटे।

रामेति मधुरां वाणीं विद्यामित्रोऽभ्यभाषत ॥

यद्वाह वतुस्य। खलिलं माभूत् कालविपर्ययः।

मन्त्रयामं यद्वाह त्वं बलामतिबलां तथा ॥

न श्रमो न ज्वरो वा ते न रूपस्य विपर्ययः।

न च सुप्तं प्रमत्तं वा धर्षयिष्यन्ति नैर्ऋताः ॥

न बाह्वोः सदृशो वीर्यं पृथिव्यामस्ति कश्चन।

त्रिभु लोकेषु वा राम! न भवेत् सदृशस्तव ॥

बलामतिबलाच्चैव पठतस्मात् राघव! ॥

न सौभाग्यं न दाक्षिण्यं न ज्ञानं नृदिनिश्चये।

नोत्तरे प्रतिवक्तव्ये समो लोके तवानघ! ॥

एतदिद्यादये लब्धे न भवेत् सदृशस्तव।

बला चातिबला चैव सर्वज्ञानस्य मातरौ ॥

क्षुत्पिपासे न ते राम! भविष्येत् नरोत्तम! ॥

बलामतिबलाच्चैव पठतस्मात् राघव! ॥

विद्याद्वयमधीयाने यश्चाप्य भवेद्भवि ॥

पितामहस्तु ते ह्येते विदो तेजःसमन्विते।

प्रदातुं तव काङ्क्षस्य। सदृशस्तं हि पार्थिव! ॥

कामं बहुगुणाः सर्वं त्वय्येते नात्र संशयः।

तपसा सम्भृते चैते बहुरूपे भविष्यतः ॥

ततो रामो जलं पृष्ट्वा प्रहृष्टवदनः शुचिः

प्रतिजग्राह ते विदो महर्षिर्भावितात्मनः ॥

विद्यासमुदितो रामः शुश्रूभे भीमविक्रमः।

सहस्ररश्मिर्भगवान् शारदीय दिवाकरः ॥”)

व(व)लाकः, पुं, (बलेन व्यकतीति। बल + व्यक +

पचाद्यच्।) वकजातिः। इति भरतः ॥ (पूरु-

पुत्रः। स च पीतगङ्गस्य जङ्घोः पौत्रः।

यथा, भागवते। ६। १५। ३।

“जङ्घोस्तु पूरुस्तत् पुत्रो बलाकश्चात्तकोऽजकः ॥”

वत्सप्रीपुत्रभेदः। यथा, मार्कण्डेये। ११८। २।

“तस्य तस्यां सुनन्द्यायां पुत्रा इन्द्रश्च जज्ञिरे।

प्रांशुः प्रचीरः शूरश्च सुचक्रो विक्रमः क्रमः ॥

बली बलाकश्चकृश्च प्रचकृश्च सुविक्रमः ॥”

जातृकस्य सुनेः शिष्यविशेषः। यथा, श्रीभाग-

वते। १२। ६। ५८।

“जातृकस्यैव तच्छिष्यः सनिकर्ता स्वसंहिताम्।

बलाकपेलजावालविरचेभ्यो रदौ सुनिः ॥”

राजसभेदः। यथा, मार्कण्डेये। ६६। ६४।

“तां जहाराद्रितनयो बलाको नाम राक्षसः ॥”

खनामख्यातो याघविशेषः। यथा, महा-

भारते। ८। ६६। ४०।

“मृगयाधोऽभवत् कश्चित् बलाको नामभारत ॥”)

व(व)लाका, स्त्री, (बलते इति। बल + वरुणे + बला-

कादयच्।) उल्का ४। १४। इति व्यक। यद्वा,

बलेन व्यकतीति। बल + व्यक कृटिलगती +

पचाद्यच्।) वकजातिविशेषः। (यथा, मनुः।

५। १४।

“वकश्चैव बलाकाश्च काकोलं खड्गरोटकम् ॥”)

तत्पण्यायः। विषकण्टिका २। इत्यमरः। २।

५। २५ ॥ विषकण्टी ३ बलाकी ४। इति

शब्दरत्नावली ॥ कारायाका ५ लिङ्गलिका ६।

इति जटाधरः ॥ विषकण्टी ७ शुष्काङ्गा ८